

РЕШЕНИЕ

№ 283

гр. София, 17.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 73 състав,
в публично заседание на 21.12.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елеонора Попова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **2933** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 и следващите от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК).
Образувано е по жалба на „Изирент София“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], представлявано от Н. Д. Д.- Управител, чрез процесуален представител, срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221221001470-091-001/05.11.2021 г., издаден от И. М. Р.- орган, възложил ревизията и Б. М. Я.– ръководител на ревизията, в потвърдената част с Решение № 232/14.02.2022 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2020 г., м.02.2020 г., м.05.2020 г. и м.12.2020 г., ведно със съответните лихви. Жалбоподателят оспорва РА като необоснован и незаконосъобразен. Позовава се на разпоредбата на чл. 21, ал. 5 от ЗДДС и счита, че мястото на изпълнение на доставка на услуга, когато получателят е данъчно незадължено лице е мястото, където е постоянното пребиваване на лицето. На следващо място твърди, че органът допуснал съществено процесуално нарушение, констатирайки наличие на процесните фактури, без да извърши проверка касателно покупката на МПС- тата и без да предостави възможност на лицето за представяне на доказателства относно покупката на същите. Оспорва изводите на ревизиращия екип, че не е налице реалност на доставката по чл.6 от ЗДДС, че по описаните фактури няма настъпило данъчно събитие и ДДС е начислен без да е изискуем по смисъла на чл.25, ал.6 от ЗДДС, поради което и на основание чл.68, ал.1, т.1, вр. чл.69, ал.1, т.1 и чл.6 от ЗДДС не е признато право на данъчен

кредит по процесните фактури. От представените документи по безспорен и категоричен начин се установявала реалност на доставките. Изтъква, че не следва ревизираното лице да носи последствията от неоткриване и бездействие на доставчика относно поискани документи. Позовава се на практика на СЕС, според която правото на приспадане на ДДС е основен принцип на въведената в ЕС система на ДДС и по принцип не може да бъде ограничавано. И тъй като отказът е изключение, съответният орган по приходите следва да докаже обективните данни, въз основа на които може да се заключи, че данъчно задълженото лице е знаело или е трябвало да знае, че посочената сделка е част от измама с ДДС. Моли съда да отмени обжалвания акт.

В съдебно заседание жалбоподателят редовно призован, чрез процесуален представител поддържа жалбата и моли съда да я уважи, и отмени РА като незаконосъобразен. Подробни аргументи развива в писмени бележки. Претендира разности, съгласно списък.

Ответникът Директор на ДОДОП [населено място] в съдебно заседание чрез процесуален представител оспорва жалбата и моли съда да я остави без уважение. Развива съображения в тази насока в писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна: Със Заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) №Р-22221221001470-020-001 от 12.03.2021 г., връчена по електронен път на 29.03.2021 г., е възложено извършване на ревизия на „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД за определяне задълженията на дружеството по Закона за данък върху добавената стойност (ЗДДС) за периодите от м. 01.2019 г. до м. 12.2020 г. Със Заповеди за изменение на ЗВР №Р-22221221001470-020-002 от 27.05.2021 г., №Р-22221221001470-020-003/25.06.2021 г. срокът за приключване на ревизията е продължен до 27.08.2021 г. Всички цитирани заповеди са издадени от И. М. Р., на длъжност началник сектор „Ревизии“ при ТД на НАП С., оправомощен да изпълнява функциите на компетентен орган по чл. 112, ал. 2, т. 1 от ДОПК и чл. 119, ал. 2 от ДОПК със Заповед №РД-01-128 от 18.02.2020 г. на директора на ТД на НАП С..

За резултатите от ревизията е съставен Ревизионен доклад (РД) №Р-22221221001470-092-001/14.09.2021 г., връчен на 11.10.2021 г. Срещу РД не е подадено писмено възражение по реда на чл. 117, ал. 5 от ДОПК.

Ревизията приключила с оспорвания в настоящото производство Ревизионен акт /РА/ №Р-22221221001470-091-001/04.11.2021 г., издаден от И. М. Р.– орган, възложил ревизията и Б. М. Я., на длъжност главен инспектор по приходите при ТД на НАП С.– ръководител на ревизията. С РА е установен ДДС за внасяне и лихви общо в размер на 64 193,47 лв., при деклариран резултат в размер на 31 031,48 лв.

В хода на ревизионното производство, на основание чл. 37, ал. 3, чл. 53 и чл. 56, ал. 1 от ДОПК, на дружеството- жалбоподател са връчени четири искания за представяне на документи и писмени обяснения (ИПДПОЗЛ), изпълнени частично.

С цел установяване реалността на получени доставки за автомобили и на основание чл. 45 от ДОПК са извършени насрещни проверки на „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД, резултатите от които са обективирани в протоколи, описани в РД.

Видно от Протокол №1617372/05.08.2021 г. органите по приходите извършили

проверка на оригинали на счетоводни документи на ревизирания субект. С Протокол №Р-22221221001470-П.-001/01.04.2021 г. са приобщени доказателствата, събрани в хода на извършена предходна проверка на дружеството за установяване на факти и обстоятелства (ПУФО), приключила издаването на Протокол №П-22221220126115-073-001/17.02.2021г.

При тези данни, органите по приходите приели следното относно допълнително начисления ДДС:

1. Ревизираното лице е декларирало продажба на услуга по реда на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС към GORAN JOVANOVSKI по фактура №143/02.12.2020 г. на стойност 1 633,12 лв. (850,00 евро) с предмет „вноска по договор за лек автомобил, марка „М.“. От „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД е представена спорната фактура.

Органите по приходите, позовавайки се на разпоредбата на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС, на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС с РА начислили ДДС в размер на 272,19 лв. върху стойността на доставката, определен по правилата на чл. 67, ал. 2 от същия закон. На основание чл. 175 от ДОПК е определена лихва в размер на 22,31 лв.

2. „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД е извършило продажби на употребявани леки автомобили марка А., модел А4 и модел А6, във връзка с които е издало фактури №86/20.01.2020 г. към „Т. К. ЕООД, ЕИК[ЕИК] с данъчна основа от 3 200,00 лв. и №88/05.02.2020 г. към „ТЕРРА ЛИЗИНГ“ ООД, ЕИК[ЕИК] с данъчна основа от 36 800,00 лв. В цитираните фактури като основание за неначисляване на ДДС е посочен чл. 143 от ЗДДС.

Приходните органи приели, че не са изпълнени условията на чл. 14, ал. 1, т. 2 от ЗДДС и по отношение на доставките следва да се приложи общият ред за облагане, доколкото от дружеството- жалбоподател не е представена информация за покупката на автомобилите и не е доказано основанийето за прилагане на специалния режим за облагане маржа на цената от дилър на стоки втора употреба.

При тези данни, на основание чл. 12 от ЗДДС и съгласно чл. 86 от същия закон във връзка с чл. 25, ал. 2 от ЗДДС, с РА върху данъчната основа на доставките по горепосочените фактури е начислен ДДС със ставка 20 на сто общо в размер на 6 666,67 лв. Данъкът е определен по правилата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС. За невнасянето в срок на така установеното задължение за ДДС и на основание чл. 175 от ДОПК са определени лихви за м. 01.2020 г. в размер на 93,34 лв. и за м. 02.2020 г. в размер на 1 024,01 лв.

Относно отказаното право на данъчен кредит и определените лихви за извършена от жалбоподателя корекция на упражнено право на данъчен кредит:

1. С РА е извършена корекция на упражненото право на приспадане на данъчен кредит в размер на 20 536,22 лв. за м. 05.2020 г. по фактура №8/25.11.2019 г., издадена от „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за покупка на автомобил, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от същия закон.

От ревизираното лице е представен договор от 25.11.2019 г., сключен с „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД /продавач/ за покупка на автомобил марка „А.“, модел „А8“ за сумата от 123 217,29 лв., платена по банков път на части /на 27.11.2019 г. - 85 717,29 лв. и на 20.11.2019 г. - 37 500,00 лв./. Приложени са спорната фактура №8/25.11.2019 г, издадена от доставчика с данъчна основа от 102 681,08 лв. и ДДС в размер на 20 536,22 лв.; издадените от ревизираното лице фактури към „М РЕНТ“ ЕАД, ЕИК[ЕИК], съответно №[ЕГН] от 11.11.2019 г. с данъчна основа от 8 149,29 лв. за получено авансово плащане и №[ЕГН]/25.11.2019 г. с данъчна основа

от 97 791,50 лв. и ДДС 19 558,30 лв. за окончателно плащане на лек автомобил, марка А. А8.

В ПИНП №П-22221121059055-141-001/28.06.2021 г. е отразено, че на „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е връчено ИПДПОЗЛ по реда на чл. 32 от ДОПК поради неоткриването му на обявения адрес за кореспонденция при извършените посещения, документирани с Протоколи №1722914/12.05.2021 г., №1728216 от 20.05.2021 г. В указания срок проверяваното лице не е представило изисканите доказателства.

В хода на предходната ПУФО на ревизираното лице, приключила с Протокол №П-22221220126115-073-001 от 17.02.2021 г. приходните органи установили, че това МПС е придобито от „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД с договор с „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД от 28.11.2019 г.

2. С РА е определена лихва за м. 05.2020 г. във връзка с упражнено право на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/22.11.2019 г. с предмет покупка на автомобил, издадена от „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД.

Установено е, че през м. 11.2019 г. ревизираното дружество е упражнило право на данъчен кредит в размер на 20 312,00 лв. по горесцитираната фактура.

В хода на ревизията е извършена насрещна проверка на доставчика, който не е представил изисканите доказателства с ИПДПОЗЛ, връчено по реда на чл. 32 от ДОПК. Констатирано е, че „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС. Спорната фактура е отразена в дневника за продажби на доставчика.

В РА е отразено, че по фактура №[ЕГН]/22.11.2019 г. ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит през м. 11.2019 г. чрез включването ѝ в дневника за покупки и СД по ЗДДС за същия период. Прието е, че начислените лихви не са резултат от отказа за признаване право на данъчен кредит, а поради извършена от дружеството корекция на неправомерно упражненото право на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 22.11.2019 г., издадена от „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД в отговор на връчена покана по реда на чл. 103 от ДОПК. За целта ревизираното лице е издало протокол по реда на чл. 116 от ЗДДС №[ЕГН]/22.11.2019 г. с данъчна основа 101 560,00 лв. и ДДС -20 312,00 лв., включен в дневника за покупки за м. 05.2020 г.

3. С РА са определени и лихви по инвойс №19090001409/15.11.2019 г. за вътреобщностно придобиване (В.) за покупка на автомобил, издадена от А. Z. А. S.P.A, IT01934060060 по чл. 175 от ДОПК в размер на 616,46 лв. за периода от повторното отразяване на документа за придобиване на автомобила до момента на корекцията (от м. 12.2019 г. до м. 06.2020 г.) Лихвите са начислени през данъчен период м. 12.2019 г. В тази част РА при оспорване по административен ред е изменен с Решение №232/14.02.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП, като установената с РА лихва за ДДС за данъчен период м. 12.2019 г. в размер на 667 42 лв. е определена на 50,96 лв. Жалбоподателят не обжалва РА в тази част по съдебен ред, поради което не е предмет на настоящото производство.

В производството по административно обжалване на процесния РА с Решение №232/14.02.2022 г. на директора на дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“ С. при ЦУ на НАП е потвърден Ревизионен акт №Р-22221221001470-091-001/05.11.2021 г. в оспорената част на установените резултати по ЗДДС за данъчните периоди м. 01.2020 г., м. 02.2020 г., м. 05.2020 г. и м. 12.2020 г., ведно със съответните лихви, предмет на настоящото производство.

Видно от заключението на приетата по делото Съдебно- счетоводна експертиза в счетоводството на доставчика „Болт Трейдинг“ ЕООД не е извършена проверка, тъй като не е осъществена връзка с дружеството и не са представени документи за придобиване на Автомобила от „Македония транспорт“ ЕООД, както и за неговото осчетоводяване в „Болт Трейдинг“ ЕООД. Въз основа на описаните писмени доказателства вещото лице е извело извод, е „Изириент“ ЕООД със закупения употребяван автомобил марка А. А8, Р.: WAUZZZF85JN010703 е извършил последваща облагаема доставка, като е продал същия на „М Рент“ ЕАД. По отношение на клиент „Тийм Карс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] вещото лице е констатирало: „Изириент София“ ЕООД е извършило продажба на употребяван автомобил: Лек автомобил марка А., модел А4 на Клиент „Тийм Карс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по Ф/ра № [ЕГН]/20.01.2020 г.- ДО- 3 200.00 лв. В счетоводството на „Изириент София“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит с/ка 411/6 „Клиенти“- 3 200.00 лв., Кредит с/ка 702 „Приходи от продажби“- 3 200.00 лв. Представен е Хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за периода 01.01.2020 г.- 31.12.2020 г. В „Изириент“ ЕООД е отчетен приход от продажбата. Плащане на процесната Фактура: Дебит с/ка 501 „Каса в лева“- 3 200.00 лв. Кредит с/ка 411/6 „Клиенти“- 3 200.00 лв. Представен е Хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г.. За извършената продажба не е начислено ДДС, като е посочено във Фактурата основание по чл.143, ал.1, т.2 от ЗДДС- прилагане на специалния режим за облагане маржа на цената от дилър на стоки втора употреба. От счетоводството на „Изириент“ ЕООД не са представени: Договор за покупко-продажба на процесното МПС. Приемо-предавателен протокол или др. документи, свързани с продажбата. С дружеството „Тийм Карс“ ЕООД не е осъществен контакт. По отношение на клиент „Тerra Лизинг“ ООД, ЕИК[ЕИК] вещото лице е установило: „Изириент София“ ЕООД е извършило продажба на употребяван автомобил: Лек автомобил марка А., модел А6 на Клиент „Тerra Лизинг“ ООД, ЕИК[ЕИК] по Ф/ра № [ЕГН]/05.02.2020 г.- ДО - 36 800.00 лв. В счетоводството на „Изириент София“ ЕООД са взети следните счетоводни операции: Дебит с/ка 411/6 „Клиенти“ - 36 800.00 лв. Кредит с/ка 702 „Приходи от продажби“ - 36 800.00 лв. Представен е Хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за периода 01.01.2020 г.-31.12.2020 г. В „Изириент“ ЕООД е отчетен приход от продажбата. Плащане на процесната Фактура: Дебит с/ка 503 „Разплащателна сметка в лева“- 36 800.00 лв., Кредит с/ка 411/6 „Клиенти“- 36 800.00 лв. Представен е Хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за периода 01.01.2020 г. - 31.12.2020 г. За извършената продажба не е начислено ДДС, като е посочено основание чл.143, ал.1, т.2 от ЗДДС- прилагане на специалния режим за облагане маржа на цената от дилър на стоки втора употреба. От „Тerra Лизинг“ ООД са изискани и представени следните документи: Ф/ра № [ЕГН]/05.02.2020 г. за продажба на Употребяван лек автомобил, марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 - 1 бр. ДО - 36

800.00 лв. Във Фактурата е посочено основание за не начисляване на ДДС: чл.143 от ЗДДС- режим на облагане на маржа - стоки втора употреба. Договор за покупко-продажба от 05.02.2020 г., сключен между: „Изирент София“ ЕООД - Продавач и „Терра Лизинг“ ООД- Купувач за продажба на Употребяван лек автомобил, марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836, в състоянието, в което се намира в момента на продажбата, с всички принадлежности, числящи се към него, за Ц. - 36 800.00 лв. Дневник покупки на „Терра Лизинг“ ООД за м.02.2020 г., от който е видно, че закупеният Автомобил е записан със стойност 36 800.00 лв. за съответния данъчен период. Дневник на с/ка 401/01 „Доставчици“, партида „Изирент София“ ЕООД, и Дневник на с/ка 304/1 „Стоки- закупен Автомобил“, от които са видни взетите счетоводни операции в счетоводството на „Терра Лизинг“ ООД, както следва: Дебит с/ка 304/1 “Стоки - закупен Автомобил“- 36 800.00 лв. Кредит с/ка 401/01 „Доставчици“, парт. „Изирент София“ ЕООД - 36 800.00 лв. Извършени плащания: Дебит с/ка 401/01 „Доставчици“, парт. „Изирент София“ ЕООД - 36 800.00 лв. Кредит с/ка 503/4 „Разплащателна сметка в лева“ - 36 800.00 лв. Платежно нареждане от 06.02.2020 г. за вътрешнобанков превод за сума 36 800.00 лв., с Наредител „Терра Лизинг“ ООД и Получател - „Изирент София“ ЕООД. Договор за Финансов лизинг № 00002706/05.02.2020 г., сключен между: „Терра Лизинг“ ООД- Лизингодател и П. М. В., ЕГН [ЕГН]- Лизингополучател за Лизингова вещ- Употребяван лек автомобил, марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 от Доставчик: „Изирент София“ ЕООД, със срок на лизинга- 36 месеца. Издадена е Ф/ра № [ЕГН]/05.02.2020 г. от Доставчик- „Терра Лизинг“ ООД на П. М. В. за отдаване на Финансов лизинг на Употребяван лек автомобил, марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 за Ц.- 36 801.00 лв. Приемо-предавателен протокол от 05.02.2020 г. към Договор за лизинг № 02706/05.02.2020 г. за предаден Лек автомобил марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 от Лизингодателя- Т. Лизинг“ ООД на Лизингополучателя- П. В.. За отдадения Автомобил на Финансов лизинг, в счетоводството на „Терра Лизинг“ ООД са взети счетоводни операции, видни от представен Дневник на с/ка 229/1 “Инвестиции в други дългосрочни финансови активи“, партида: П. В., както следва: Дебит с/ка 411 „Клиенти“ - 44 529.12 лв. Кредит с/ка 709 „Други приходи от дейността“ - 36 801.00 лв. Кредит с/ка 752/01 „Финансови приходи за бъдещи периоди“ - 7 728.12 лв. Дебит с/ка 229 „Инвестиции в други дългосрочни финансови активи“- 44 529.12 лв. Кредит с/ка 411 „Клиенти“ - 44 529.12 лв. Талон за регистрация на Лек автомобил марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 от 05.02.2020 г., със собственик „Терра Лизинг“ ООД и ползвател - П. В.. Талон за регистрация на Лек автомобил марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 от 09.03.2020г., със собственик: „Терра Лизинг“ АД и ползвател - П. В.. Издаден е нов Талон поради промяна в правната форма на дружеството „Терра Лизинг“ ООД на „Терра Лизинг“ АД.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна

страна следното:

Жалбата е процесуално допустима. Ревизионният акт е обжалван в рамките на предвидения за това срок, пред горестоящия в йерархията на приходната администрация орган, който с решението си го е потвърдил изцяло в обжалваната част. Така постановеният от директора на дирекция "ОДОП"- С. резултат и подаването на жалбата в рамките на предвидения за това преклузивен срок, от надлежна страна налагат извод за нейната допустимост.

Разгледана по същество е неоснователна.

По силата на чл. 160, ал. 2 от ДОПК, Съдът преценява законосъобразността и обосноваването на РА, както и валидността на акта, независимо дали са изрично релевирани доводи за нищожност на РА в обжалваната му част, като преценява дали е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му. За валидността на акта съдът следи служебно.

На първо място, е спазен срокът по чл. 109 от ДОПК, с оглед надлежното упражняване на правомощието за образуване на процесното ревизионно производство, с посочената по-горе ЗВР, в рамките на 5-годишния срок.

Съгласно разпоредбата на чл. 112, ал. 2 от ДОПК, ревизията може да се възлага от: т. 1 органа по приходите, определен от териториалния директор на компетентната териториална дирекция или т. 2 изпълнителния директор на Националната агенция по приходите или определен от него заместник изпълнителен директор— за всяко лице и за всички видове задължения и отговорности за данъци и задължителни осигурителни вноски.

Ревизионният акт е издаден от компетентни органи по смисъла на чл. 118, ал. 2 от ДОПК във вр. с чл. 7, ал. 1, т. 4 от ЗНАП и чл. 119, ал. 2 от ДОПК, в кръга на определените им правомощия /в този смисъл Тълкувателно решение № 5 от 13.12.2016 г. на ВАС/. Съгласно чл. 119, ал. 2 ДОПК Ревизионният акт се издава от органа, възложил ревизията, и ръководителя на ревизията в 14-дневен срок от подаването на възражение или от изтичането на срока за подаване на възражение. Компетентността на органа, подписал посочените по-горе заповеди и оспорвания РА е установена с официални документи по смисъла на чл. 179, ал. 1 от ГПК, с обвързваща материална доказателствена сила, която не е оборена.

РА е подписан с електронни подписи от органите по приходите— негови издатели. В конкретния случай РА е създаден като електронен документ по смисъла на чл. 3, ал. 1 ЗЕДЕУУ, по отношение на които с оглед фикцията, установена в ал. 2 се приема, че е спазено изискването за писмена форма. Доказателствената сила на подписания с КЕП електронен документ е такава, каквато законът признава на подписания писмен документ. Именно като електронен документ, подписан от посочените в тях органи по приходите с електронен подпис, актът е изпратен като електронно съобщение и връчен на ревизираното лице по реда на чл. 30, ал. 6 ДОПК и това обстоятелство е удостоверено по предвидения за това в цитираната норма ред с разпечатка на

записа в информационната система. С оглед разпореденото от законодателя в чл.184, ал.1 ГПК, приложима в съдебното производство по оспорване на РА на основание § 2 ДР на ДОПК, тези електронни документи са представени на съда като възпроизведени на хартиен носител преписи, заверени от страната. Това е относимо и за РД, ЗВР и ЗИЗВР.

На следващо място, спазени са процесуалните правила за извършването на ревизията. Ревизионният акт е издаден в предвидената форма съгласно чл. 120, ал. 1 от ДОПК и съдържа реквизитите по чл. 120, ал. 1 от ДОПК, както и указанието, че се приемат констатациите от ревизионния доклад, който на практика представлява неразделна част от издадения ревизионен акт, поради което доводите в тази насока са неоснователни. Оспореният РА съдържа разпоредителна част в табличен вид, в която е определен размерът на обжалваните задължения. Съдът не констатира съществени процесуални нарушения на административно- производствените правила.

По приложението на материалния закон съдът намира следното:

Относно допълнително начисления ДДС:

1. „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД е декларирало продажба на услуга по реда на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС към GORAN JOVANOVSКИ по фактура №143/02.12.2020 г. на стойност 1 633,12 лв. 850,00 евро) с предмет „вноска по договор за лек автомобил, марка „М.“. Дружеството представило спорната фактура и сочи приложението на чл. 21, ал. 5 от ЗДДС.

Приходните органи приели, че се касае за наем на автомобил, т.е. за доставка на услуга по смисъла на чл. 9, ал. 1 от ЗДДС. Позовавайки се на чл. 21, ал. 1 от ЗДДС и на основание чл. 86, ал. 1 от ЗДДС с РА е начислен ДДС в размер на 272,19 лв. върху стойността на доставката, определен по правилата на чл. 67, ал. 2 от същия закон. На основание чл. 175 от ДОПК е определена лихва в размер на 22,31 лв.

Съдът намира, че правилно е прието от органите по приходите, че в случая е приложима хипотезата на чл.21, ал.1, изречение първо от ЗДДС, според която мястото на изпълнение при доставка на услуга, когато получател е данъчно незадължено лице, е мястото, където доставчикът е установил своята независима икономическа дейност.

Не е налице изключение по ал. 5 на чл.21 ЗДДС, при които мястото на изпълнение при доставка на услуга е мястото, където получателят е установен или има постоянен адрес или обичайно пребиваване, но само когато едновременно са изпълнени условията, посочени от законодателя в т. 1) получателят е данъчно незадължено лице, което е установено или има постоянен адрес или обичайно пребиваване извън Европейския съюз и т. 2) където са изброени видовете услуги, за които се отнасят, като в чл. 21, ал. 5, т. 2, буква „ж“ изрично е визирано, че от приложното поле се изключват случаите на отдаване под наем на всички видове превозни средства.

С оглед изложеното, РА в тази част е законосъобразен, а жалбата-неоснователна.

2. С РА е начислен ДДС със ставка 20% на основание чл. 86 от ЗДДС във връзка с чл. 25, ал. 2 и чл. 12 от ЗДДС общо в размер на 6 666,66 лв. по две фактури, издадени от „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД за продажба на автомобили А., модел 4 и модел 6. Данъкът е определен по правилата на чл. 67, ал. 2 от ЗДДС, съгласно който когато при договаряне на доставката не е изрично посочено, че данъкът се дължи отделно се приема, че той е включен в договорената цена. На основание чл. 175 от ДОПК са определени лихви за м. 01.2020 г. в размер на 93.34 лв. и за м. 02.2020 г. в размер на 1 024,01 лв.

Няма спор, че дружеството- жалбоподател е извършило продажби на употребявани леки автомобили марка А., модел А4 и модел А6, във връзка с които е издало фактура №86/20.01.2020 г. към „Т. К. ЕООД с данъчна основа от 3 200,00 лв. и фактура №88/05.02.2020 г. към „ТЕРРА ЛИЗИНГ“ ООД, с данъчна основа от 36 800.00 лв. В тези фактури като основание за неначисляване на ДДС е посочен чл. 143 от ЗДДС.

В Глава седемнадесета, Специален ред на облагане на маржа на цената, Доставка на стоки втора употреба, произведения на изкуството, колекционерски предмети и антики, чл.143 ЗДДС е предвидено разпоредбите на тази глава да се прилагат за доставка, извършена от дилър, на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции, антикварни предмети, доставени му на територията на страната или от територията на друга държава членка от: 1. данъчно незадължено лице; 2. друго данъчно задължено лице, регистрирано по този закон, когато предмет на доставката е стока, освободена по чл. 50, ал. 1 или от регистрирани за целите на ДДС лица в друга държава членка, освободени от данък съгласно законодателството на съответната държава на аналогични основания; 3. друго данъчно задължено лице, което не е регистрирано по този закон, или от данъчно задължено лице от държава членка, което не е регистрирано за целите на ДДС, когато предмет на доставката са стоки, които са дълготрайни активи по смисъла на съответното счетоводно законодателство; 4. друг дилър, прилагащ специалния ред на облагане на маржа на цената.

Причината в посочените по-горе четири случая да се прилагат специалните правила за облагане на маржа на цената е, че дилърът е придобил стока, която вече е била в търговския оборот и за нея с голяма степен на сигурност може да се твърди, че е начисляван (и плащан) ДДС. За да се избегне начисляването на ДДС върху ДДС, данъчната основа на извършваната от дилъра доставка не е равна на цялата продажна цена, а се явява марж (разлика). Така в тази основа не се включва данъкът, платен на предходен етап от веригата сделки със същата употребявана стока. При облагането на доставките по специалния ред на глава 17 начисляването на ДДС се извършва с издаването на протокол (чл. 144, ал. 4 ЗДДС). Според чл. 80, ал. 1 от ППЗДДС в края на всеки данъчен период дилърите на стоки втора употреба начисляват данъка за извършените от тях доставки, като съставят протокол. Според чл. 80, ал. 2 от ППЗДДС протоколът по ал. 1 следва да включва следната информация: 1. данъчен период; 2.

описание на стоката - втора употреба; 3. покупна цена на стоката по т. 2; 4. продажна цена на стоката по т. 2; 5. разлика между общата сума на продажните цени и общата сума на покупните цени; 6. начислен данък. Съгласно чл. 80, ал. 4 от ППЗДДС протоколите се описват в дневника за продажбите за данъчния период, като се попълва и аналитичната информация за тях. Тези протоколи се описват в дневника за продажбите за данъчния период, като за тях се попълва информацията в колони 9-25 на Приложение № 10 ППЗДДС.

Съгласно §1, т.23 от ДР на ЗДДС "Дилър на стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети" е данъчно задължено лице, което в процеса на икономическата си дейност закупува, придобива или внася стоки втора употреба, произведения на изкуството, предмети за колекции и антикварни предмети с цел да ги продаде, независимо от това, дали лицето действа като комисионер по смисъла на Търговския закон. В закона е въведено правилото, че дилърите нямат право да приспадат като данъчен кредит начисления им данък по повод придобиването или вноса на стоки, за които прилагат специалния ред на облагане на маржа (чл. 147, ал. 5 от ЗДДС). Това е така с оглед на обстоятелството, че данъчната основа на извършените от тях доставки с тези стоки е марж (разлика), а не самата продажна цена.

Спорът е относно приложението на по- благоприятния ред на данъчно облагане, а именно специалния режим на маржа. Релевантно за прилагането на този режим е наличие на предпоставките, разписани в закона, респ. дали ревизираното лице разполага с достатъчно доказателства за покупка на автомобилите.

По отношение на продажбата на употребяван лек автомобил- марка А., модел А4 на Клиент „Тийм Карс“ ЕООД, ЕИК[ЕИК] по Ф/ра № [ЕГН]/20.01.2020 г.- ДО- 3 200.00 лв. се установява от ССЧЕ, че в счетоводството на „Изириент София“ ЕООД е отчетен приход от продажбата. Плащане на процесната Фактура: Дебит с/ка 501 „Каса в лева“- 3 200.00 лв. и Кредит с/ка 411/6 „Клиенти“- 3 200.00 лв. Представен е Хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за периода 01.01.2020 г.- 31.12.2020 г. За извършената продажба не е начислено ДДС, като е посочено във Фактурата основание по чл.143, ал.1, т.2 от ЗДДС- прилагане на специалния режим за облагане маржа на цената от дилър на стоки втора употреба. От счетоводството на „Изириент“ ЕООД не са представени: Договор за покупко-продажба на процесното МПС, Приемо-предавателен протокол или др. документи, свързани с продажбата. Не са ангажирани доказателства и от „Тийм Карс“ ЕООД, поради неоткриване на наличните по делото адреси, включително и при опит на вещото лице да осъществи контакт с дружеството.

Предвид изложеното, и доколкото не са ангажирани доказателства, свързани с придобиване на автомобил А., модел 4, недоказана е претенцията на жалбоподателя досежно прилагане на специалния режим на маржа.

По отношение на извършената продажба от „Изириент София“ ЕООД на

употребяван лек автомобил марка А., модел А6 на Клиент „Терра Лизинг“ ООД, ЕИК[ЕИК] по Ф/ра № [ЕГН]/05.02.2020 г.- ДО- 36 800.00 лв. вещото лице счетоводно е констатирало следните отразявания: В „Изирент“ ЕООД е отчетен приход от продажбата. Плащане на процесната Фактура: Дебит с/ка 503 „Разплащателна сметка в лева“ - 36 800.00 лв., Кредит с/ка 411/6 „Клиенти“ - 36 800.00 лв. Представен е Хронологичен регистър на счетоводна сметка 411 „Клиенти“ за периода 01.01.2020 г.- 31.12.2020 г. За извършената продажба не е начислено ДДС, като е посочено основание чл.143, ал.1, т.2 от ЗДДС - прилагане на специалния режим за облагане маржа на цената от дилър на стоки втора употреба.

Безспорно и в хода на съдебното производство, включително при изготвяне на експертното заключение са ангажирани доказателства от „Терра Лизинг“ ООД-Ф/ра № [ЕГН]/05.02.2020 г. за продажба на Употребяван лек автомобил, марка А., модел А6, Р.: WAUZZZ4G4DN054836 - 1 бр. ДО - 36 800.00 лв., с посочено основание за не начисляване на ДДС: чл.143 от ЗДДС - режим на облагане на маржа - стоки втора употреба; Договор за покупко- продажба от 05.02.2020 г., сключен между: „Изирент София“ ЕООД- Продавач и „Терра Лизинг“ ООД- Купувач за продажба на Употребяван лек автомобил, марка А., модел А6; счетоводните отразявания; Платежно нареждане от 06.02.2020 г. за вътрешнобанков превод за сума 36 800.00 лв., с Наредител „Терра Лизинг“ ООД и Получател- „Изирент София“ ЕООД; документи, свързани с последващ Договор за Финансов лизинг № 00002706/05.02.2020 г., сключен между: „Терра Лизинг“ ООД- Лизингодател и физическо лице- П. М. В..

Досежно ангажираните в хода на съдебното производство със ССЧЕ фактура №0...882/0Е02.2019 г., издадена от „ИЗИ КАР 2012“ ЕООД към „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД за продажба на автомобил А., модел б за сумата от 22 500,00 лв., в която като основание за неначисляване на ДДС е посочен чл. 143 от ЗДДС, ведно с Приемо- предавателен протокол от 01.02.2019 г. и договор от 01.02.2019 г. за Покупко- продажба на автомобила /без нотариална заверка на подписа/, настоящият съдебен състав споделя тезата на ответника, че доколкото се касае за частни документи без достоверна дата, те нямат материална доказателствена сила. Още повече, предвид представените доказателства, че едноличните собственици и управители на „ИЗИРЕНТ СОФИЯ“ ЕООД и „ИЗИ КАР 2012“ ЕООД, съответно Н. Д. Д. и Н. Н. Д. /баща и син/, са свързани лица по смисъла на §1, т. 3. б. „а“ от ДОПК, респ. дружествата са регистрирани на един и същ адрес на управление: [населено място],[жк][жилищен адрес]01 /видно и при публична справка в ТР/. Освен това, при извършена от ответника служебна проверка в регистъра на КАТ, свързан с масива на НАП е констатирано, че по партидата на „ИЗИ КАР 2012“ ЕООД няма регистриран автомобил А. А6 с посочения номер рама във фактурата и договора за покупко-продажба. И в масива на НАП не са установени налични данни за отразяване на новопредставената фактура №0...882/01.02.2019 г. в дневника за покупки за м. 02.2019 г.

При тези данни, не се доказва от страна на жалбоподателя, че този лек автомобил е придобит от „ИЗИ КАР 2012“ ЕООД, респ. че е налице хипотезата на чл. 143 от ЗДДС, а именно че доставката попада в специалния режим на облагане маржа на цената.

Освен това по делото не е установено жалбоподателят да е включил в дневника си за продажби за месеца протокол с начислен ДДС в размер на 20 % върху маржа. Т.е. макар във фактурата да се посочва нулева ставка на данъка, то за периода следва да се издаде протокол, с който данъкът да се начисли със ставка 20 % върху маржа, а данни за включването на такъв протокол в дневника за продажби по ЗДДС на жалбоподателя не са налични.

Предвид изложеното с РА законосъобразно е начислен ДДС на основание чл. 86 от ЗДДС при продажбата на посочените автомобили общо в размер на б 166,67 лв.

Относно отказаното право на данъчен кредит и определените лихви за извършена от жалбоподателя корекция на упражнено право на данъчен кредит: С РА не е признато право на данъчен кредит в размер на 20 536,22 лв. за м. 05.2020 г. по фактура №8/25.11.2019 г., издадена от „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за покупка на автомобил А. 8, на основание чл. 68, ал. 1, т. 1 и чл. 69, ал. 1, т. 1 от ЗДДС във връзка с чл. 6 от същия закон.

Отказът на право на данъчен кредит е в резултат на недоказани доставки на стоки/услуги по смисъла на чл. 6/9 от ЗДДС. Наличието на доставка (данъчно събитие) е основополагаща предпоставка за задействане механизма както на начисляване (изискуемостта) на данък добавена стойност, така и за възникване на правото на приспадане на данъчен кредит. Наличието на кумулативните условия за възникване на право на данъчен кредит по смисъла на чл. 69 и сл. от ЗДДС, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС, които възпрепятстват възникването му, са факти от обективната действителност, наличието или отсъствието, на които е свързано с възникването на благоприятни последици за оспорващото дружество-възникване на право на данъчен кредит по конкретните фактури. В тежест на задълженото лице е да докаже положителния факт- наличието на условията за възникване на право на данъчен кредит, респективно отсъствието на някоя от хипотезите по чл. 70 от ЗДДС. Изходящият относим факт за приложимостта на цитираните разпоредби от ЗДДС е установяването на реално осъществена доставка. В нормата на чл. 68, ал. 1, т. 1 от ЗДДС е дадено определение за данъчен кредит, като това е сумата на данъка, която регистрирано лице има право да приспадне от данъчните си задължения по този закон за получени от него стоки или услуги по облагаема доставка, като в ал. 2 на същата разпоредба е уточнено, че правото на приспадане възниква, когато данъкът е станал изискуем. Доставка е налице, когато има прехвърляне на собственост или други вещни права върху стока или извършване на услуга. Понятието „доставка на стоки“ по смисъла на чл.14, пар.1 от Директива 2006/112/ЕО не се отнася до прехвърлянето на собственост в предвидените от приложимото национално

право форми, а включва всяка сделка по прехвърляне на материална вещ от определено лице, което овластява друго лице с цел да се разпорежда фактически с нея като собственик. Дали това овластяване е резултат на прехвърляне на собственост или на учредяване на вещно право или е резултат на предаване на стоката от името и за сметка на доставчика като лице, което само я държи или я владее или на прехвърляне на рисковете и ползите по повод стоката без фактическото ѝ предоставяне в държане, е въпрос на конкретния механизъм на всяка от спорните доставки, така както е претендиран от субектите по сделката или се установява от съвкупната преценка на релевантните доказателства за всяка конкретна операция. Респ. липсата на доставка е основание да се откаже право на приспадане на ДДС поради нарушение на основни принципи на системата на ДДС – наличие на реална икономическа дейност и данъчен неутралитет, който цели да освободи от данъчна тежест всички реални икономически дейности.

Съгласно чл. 25 ЗДДС доставката, извършена от задълженото лице, се окачествява като данъчно събитие. На датата на възникването му се поражда задължение за доставчика да начисли и корелативно свързаното с него право на получателя да ползва данъчен кредит. Условието за наличие на облагаема доставка като основание за възникване на данъчно събитие, обуславящо правото на данъчен кредит, залегнало в разпоредбата на чл. 167 и чл. 63 от Директивата, е транспонирано именно с нормите на чл. 25 и чл. 68, ал. 2 от ЗДДС. Съгласно Решение от 29.04.2004 г. по дело С-152/02, Пето отделение „правото на приспадане трябва да бъде упражнено по отношение на данъчен период, през който са изпълнени двете условия, изисквани от тази разпоредба /чл. 18, ал. 2 от Шестата директива/, а именно: стоките да са били доставени или услугите- извършени и данъчнозадълженото лице да притежава фактура или документ, който съгласно критериите, определени от въпросната държава-членка, може да се счита за служещ за фактура". Двете предпоставки за признаване право на данъчен кредит са кумулативни и липсата на която ѝ да е от тях възпрепятства възникването и упражняването на това право. Според националния данъчен закон и постоянната практика на Съда на Европейския съюз по тълкуване на чл. 167, чл. 168 и чл. 178 от Директива 2006/112/ЕО, възникването и надлежното упражняване на правото на приспадане на данъчен кредит изисква установяване преди всичко наличието на действително осъществени облагаеми доставки на стоки и услуги. Реалността на доставката, документирана с редовно издадена фактура, е основен въпрос при преценка дали е право на приспадане на данъчен кредит за тази доставка или услуга- чл. 25, ал. 2 и 6, чл. 68, т. 1 и 69, ал. 2 ЗДДС, съответно чл. 62, 63, 167 и 168 от Директива 2006/112/ЕО на Съвета и актуалната практиката на СЕС. Основание за този извод се намира, както в общата процесуална разпоредба на чл.154, ал.1 ГПК, така и в практиката на СЕС - т.37 от решение на СЕС от 18.07.2013 г. по дело С-78/12 „Е.-К“: лицето, което иска да приспадне ДДС, следва да докаже, че отговаря на предвидените условия за това. Според

даденото от СЕС тълкуване изводите за наличие на реални доставки на стоки или услуги, респ. липсата им, както и данните за знание у получателя за извършена от някой от доставчиците по веригата измама, следва да се направят въз основа на „обективни факти“- факти и обстоятелства от обективната действителност, при съвкупната преценка на които може да се направи извод в подкрепа на едната или другата теза при общото разпределение на доказателствената тежест по чл.154, ал.1 ГПК и чл.170, ал.1 АПК.

Безспорно в чл. 71, т. 1 от ЗДДС е заложено, че задължителна предпоставка за правото на приспадане на данъчен кредит е субектът да притежава фактура, която да отговаря на изискванията на чл. 114 от ЗДДС. Притежаването на данъчна фактура и протокол/акт обаче не е достатъчно да обоснове реалност на отразените в счетоводните регистри стопански операции. Доставката е доказана само ако между доставчика и получателя съществува реално правоотношение с достатъчно индивидуализиран предмет, в рамките на което се разменят конкретни взаимни престации. При оспорване на фактурата като частен свидетелстващ документ, в тежест на ползващия се от правата по тези документи е да докаже, че отразените във фактурата стопански операции действително са осъществени. Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице. В тази връзка за целите на ЗДДС данъчно събитие е не правоотношението (валидността на търговската сделка), предвид наличието на сключен договор, а изпълнението на задължението за прехвърляне на правото на собственост (при доставката на стока) или за извършването на услугата (по арг. от чл. 6, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 и чл. 25, ал. 1 от ЗДДС). Недоказана реална доставка, макар и документално оформена в счетоводството, не поражда права за данъчно задълженото лице. По силата на чл. 4, ал. 3 от Закона за счетоводството, документална обосновааност на стопанските операции е налице само когато фактурата, като първичен счетоводен документ, отразява действително осъществена стопанска операция. При оспорване на фактурата като частен свидетелстващ документ, в тежест на ползващия се от правата по тези документи е да докаже, че отразените във фактурата стопански операции действително са осъществени. За субекта на данъчно предимство ДЗЛ е бремето да установи с убедителността на пълното доказване осъществяването на тези правно релевантни факти- чл. 154, ал. 1 от ГПК във вр. с § 2 от ДР на ДОПК.

В случая, от страна на дружеството- жалбоподател е ангажиран договор от 25.11.2019 г., сключен с „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД за покупка на автомобил марка „А.“, модел „А8“ за сумата от 123 217,29 лв., платена по банков път на части /на 27.11.2019 г.- 85 717,29 лв. и на 20.11.2019 г.- 37 500,00 лв./; спорната фактура №8/25.11.2019 г, издадена от доставчика с данъчна основа от 102 681,08 лв. и ДДС в размер на 20 536,22 лв.; издадените от „Изирент София“ ЕООД фактури към „М РЕНТ“ ЕАД, съответно №[ЕГН] от 11.11.2019 г. с данъчна основа от 8 149,29 лв. за получено авансово плащане и

№[ЕГН]/25.11.2019 г. с данъчна основа от 9 7791,50 лв. и ДДС 19 558.30 лв. за окончателно плащане на лек автомобил, марка А. А8.

Процесната Фактура в РА № Р-22221221001470-091-001/05.11.2021 г. е включена в Дневник продажби и Справка декларация по ЗДДС на „Болт Трейдинг“ ЕООД за съответния данъчен период.

В заключението на вещото лице е изведен извод, че „Изирент“ ЕООД със закупения употребяван автомобил марка А. А8, Р.: WAUZZZF85JN010703 е извършил последваща облагаема доставка, като е продал същия на „М Рент“ ЕАД.

Същевременно, приходните органи констатирали, че „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД е придобило автомобил А. А 8 от „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД на датата- 28.11.2019 г. При тези данни, освен наличието на несъответствие между датите на фактурите, е налице и несъответствие в датите на договорите, с които собствеността върху стоката е прехвърлена. Обективно не е възможно жалбоподателят да се разпорежи с процесния автомобил преди да го е закупил от своя доставчик.

При служебна справка от страна на ответника е установено, че в регистъра на КАТ няма данни този автомобил преди това да е регистриран от прекия доставчик „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД и от неговия предходен доставчик „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Спорната доставка на автомобила не е документирана с приемо- предавателен протокол за предаването му от „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД на жалбоподателя.

Дружеството „БОЛТ ТРЕЙДИНГ“ ЕООД не е неоткрито на адреса, което се потвърждава и от вещото лице, поради което и не са налични документи за придобиване на автомобила от „Македония транспорт“ ЕООД, както и за неговото осчетоводяване в „Болд Трейдинг“ ЕООД.

Константна е съдебната практика, че наличието на фактура и редовното ѝ счетоводно отразяване не е достатъчно за категоричен извод за реалност на доставката. Плащането също е само косвено указание за действителност на отношенията, което следва да се обсъди наред с останалите доказателства по делото. При липса на облагаема доставка, практически е изключена добросъвестността на получателя, който като страна по договора знае или би трябвало да знае, че не е получил определена стока от доставчика, посочен във фактурата. Осигуряване на изпълнение от трето лице не поражда право на приспадане на данъчен кредит за получателя по фактурата. Правото на данъчен кредит възниква по конкретна доставка, с конкретни страни /получател и доставчик/ и наличието на предпоставките за признаване на това право, включително и за реалното осъществяване на доставките, се преценява именно по отношение на тези страни. След като не е доказано, че придобиването на стоките е от търговеца, вписан във фактурата, по която се претендира данъчен кредит, то това право не следва да се признае за възникнало.

Предвид горното, съдът намира, че жалбата е неоснователна и в тази част.

На следващо място, с РА е определена лихва за м. 05.2020 г. във връзка с

упражнено право на данъчен кредит по фактура №[ЕГН]/22.11.2019 г. с предмет покупка на автомобил, издадена от „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД. Установено е, че през м. 11.2019 г. ревизираното дружество е упражнило право на данъчен кредит в размер на 20 312,00 лв. по горесцитираната фактура. Констатирано е, че „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД е deregистрирано по ЗДДС поради установени обстоятелства по чл. 176 от ЗДДС и спорната фактура е отразена в дневника за продажби на доставчика. В РА е отразено, че по фактура №[ЕГН]/22.11.2019 г. ревизираното лице е упражнило право на данъчен кредит през м. 11.2019 г. чрез включването ѝ в дневника за покупки и СД по ЗДДС за същия период. В случая е извършена от дружеството корекция на неправомерно упражненото право на данъчен кредит по фактура №[ЕГН] от 22.11.2019 г., издадена от „МАКЕДОНИЯ ТРАНСПОРТ“ ЕООД в отговор на връчена покана по реда на чл. 103 от ДОПК. За целта ревизираното лице е издало протокол по реда на чл. 116 от ЗДДС №[ЕГН]/22.11.2019 г. с данъчна основа 101 560,00 лв. и ДДС- 20 312,00 лв., включен в дневника за покупки за м. 05.2020 г. Т.е. дружеството е потвърдило, че по тази фактура не е настъпило данъчно събитие и е предприело посочените действия в по-късен период от този, през който е упражнило право на данъчен кредит. Предвид това, определената с РА лихва на основание чл. 175 от ДОПК не е във връзка с отказано право на данъчен кредит /корекцията на данъчния кредит не е извършена с РА, а е направена от самото ревизирано лице/, а е свързана с неправомерното ползване на право на данъчен кредит за периода от м. 11.2019 г. до м. 05.2020 г., т.е. за времето от неговото упражняване до момента на неговата корекция.

С оглед на всичко изложено до тук, съдът намира, че следва жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна.

Ответникът е направил искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение, което при този изход на спора следва да бъде уважено в размер на 3 253.64 лева, съгласно чл. 8, ал. 1, във вр. чл.7, ал.2, т. 4 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения.

Така мотивиран и на основание чл. 160, ал. 1 ДОПК, Административен съд София град, 73-ти състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на „Изирент София“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], срещу Ревизионен акт /РА/ № Р-22221221001470-091-001/05.11.2021 г., издаден от И. М. Р.- орган, възложил ревизията и Б. М. Я.– ръководител на ревизията, в потвърдената част с Решение № 232/14.02.2022 г. на Директор на Дирекция „Обжалване и данъчно-осигурителна практика“, [населено място], Централно управление на Национална агенция по приходите, на установените резултати по ЗДДС за данъчни периоди м.01.2020 г., м.02.2020 г., м.05.2020 г. и м.12.2020 г., в общ размер на 27 475.07 лева, ведно със съответните лихви в общ размер

на 5070.46 лева.

ОСЪЖДА „Изирент София“ ЕООД, ЕИК-[ЕИК], да заплати на Дирекция „Обжалване и данъчно- осигурителна практика”- С. при ЦУ на НАП юрисконсултско възнаграждение в размер на 3 253.64 лева.

Решението може да бъде обжалвано от страните с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14- дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: